

תת"ע 11743/05 - יחזקאל השלי-לוֹי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 11743-05-19 מדינת ישראל ני' השלי-לוֹי
תיק חיצוני: 41211002369

בפני כבוד השופט שרת זוכוביצקי-אור
מבחן יחזקאל השלי-לוֹי
נגד מדינת ישראל
משיבה

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניית בהיעדר התאזרחות המבוקש ביום 17.6.19.

נגד הנאשם הוגש כתוב אישום המיחס לו עבירות של נהיגה בדרך שאינה עירונית בה מותרת מהירות מרבית של 80 קמ"ש בmph בERGE לתקנה 54(a) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961.

ביום הדיון לא התאזרח המבוקש בבית המשפט, ומשכך נשפט בהעדרו ונגזרו עליו פסילה של 45 ימים, פסילה על תנאי של 3 חודשים למשך 3 שנים וקנס בסך 1,500 ₪.

טענות הצדדים

טענות המבוקש

הmbוקש טען כי לא ידוע על מועד הדיון ועל כן לא התאזרח. המבוקש ביקש לבטל את עונש שלילת הרישון שהוטל עליו זאת בשל מצבו הבריאותי. המבוקש כפר בבחירה העבירה המיוחסת לו וטען כי הוא חושב שמד המהירות צייף, שכן רכבו רועד בmph בERGE שנגע בmph בERGE.

טענות המשיבה

המשיבה טענה כי טענת המבוקש לפיה לא ידוע על מועד הדיון נתענה בעלמא והיעדר ביסוס כלשהו. לטענת המשיבה הדוח חד עם מועד הדיון נמסר למבחן ידנית בשטח והוא חתום עליהם.

לטענת המשיבה יש לדחות הבקשה כיוון שהmbוקש לא טען שהבקשה הוגשה במסגרת 30 הימים מיום המצאת פסק דין ועל כן, מדובר בבקשת שהוגשה באיחור ללא הסכמת תובע.

המשיבה הדגישה כי טענות המבוקש בדבר מצבו הרפואי שמנעו ממנו להופיע לדין נתענו אף הן בעלמא וביעדר מסמכים או אסמכתאות כלשהן.

עמוד 1

המשיבה הוסיפה כי המבוקש לא הציג כל טעמים הנזקפים לזכותו לעניין ביצוע העבירה העצמה, למעט טענות כלליות וסתמיות לפיהן לא יכול הרכב להגיע למהירות בה נסע.

דין והכרעה

סעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי (להלן: "ח'פסד פ") מאפשר לדון נאשם בפלילים בעבירות מסוימות שלא התייצבוו וקובע חזקה לפיה אם זמן נאשם ולא התייצב בבית המשפט יראוו כמודה בכל העובדות שנטענו בכתב האישום ובית המשפט רשאי לדון אותו שלא בפניו.

סעיף 130(ח) לח'פסד פ קובע כי נאשם שאינו מתיצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו וה תנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ולעניין זה ראו רע"פ 9811/09 סמימי נ' מדינת ישראל (29.12.09) בו נקבע כי:

"לכל אדם הזכות ליום בבית המשפט, ואולם הזכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם בדיון אליו זמן בדיון עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדיון ודינו יגזר, כשם שארע בענייננו. משכך היה, הנטול הוא על המבוקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבוקש

על פי הדוח שצורף לtagובה המשיבה ההזמנה לדין, בה פורטו מהות העבירות ומועד הדיון שנקבע ליום 17.6.2019, נמסרה למבוקש ידנית במועד ביצוע העבירה והוא אישר את קבלתה בחתימת ידו.

המבקש לא פירט בבקשתו כל סיבה מוצדקת להיעדרותו מהדיון, וכן לא צורפו אסמכתאות לכך או למצבו הרפואי שמנעו ממנו להגעה לדין במועד.

בנסיבות אלה אני קובעת כי ההזמנה לדין נמסרה למבוקש כדין וכי לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו בדיון.

חשש לעיוות דין

גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבוקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו בלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 17/17 6165 סעדא נ' מדינת ישראל (24.4.2018)).

ככל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דין יעשה לאחר שהציג עלי שיקולים כבדי משקל העשיים להביא לשינוי תוצאות פסק דין (רע"פ 18/18 1911 עמיד גיש נגד מדינת ישראל מיום 27.5.2018).

במקרה שבפניו טען המבוקש כי חשב שמד המהירות ציפ ולא היה תקין זאת מאחר שרכבו רועד במהלך של 100 קמ"ש ועל כן לא יתכן שנסע במהירות של 136 קמ"ש.

הלכה היא כי אין די בעצם כפירה בביצוע העבירה כדי להקים טענה של עיוות דין. יתרה מכך גם אם היה המשיב מעלה טענות של ממש להגנתו מוטלת על בית המשפט חובה לבחון אותן בזרירות של ממש. קבלת טענה זו משמעותה כי ככל מי שיש לו הגנה טוביה יכול שלא להופיע לדין שנקבע בעניינו ולאחר הרשותו וგזירת דין יכול לגרום לבטולו של גזר הדין (ע"פ 2119/02 **כהן עופר נ' מדינת ישראל** (14.4.2002), רע"פ 1773 **אלעוברה אסמעיל נ' מדינת ישראל** (23.2.2004)). כפירתו של המבקש במוחס לו הינה כללית ואנייה כוללת אסמכתאות לביסוסה והוכחתה.

בנוסף, נוכח עבורי התעבורתי המכבד ביותר של המבקש הכלל 84 הרשעות קודמות ועל אף בקשה המשיבה לגזר על המבקש פסילה בפועל שלא תפחית מ-4 חודשים הושת עליו פסילה של 45 ימים, פסילה על תנאי של 3 חודשים למשך 3 שנים וקנס.

בנסיבות אלה אני סבורה כי מדובר בענישה מידתית וסבירה.

לפיכך אני קובעת כי אי ביטול פסק הדין לא יגרום לחשש לעיוות דין לבקשתו.

שיעור בהגשת התביעה

בקשה זו מוגשת בשינוי של ארבעה חודשים ללא נימוק המצדיק זאת.

לנוכח האמור ומכוון עקרון סופיות הדיון התביעה נדחתה.

מצורנות שלח החלטה לצדים.

ניתנה היום, א' חשוון תש"פ, 30 אוקטובר 2019, בהעדך
הצדדים.